

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 22 juni 2017
(OR. en)

10582/17

**Interinstitutionellt ärende:
2017/0138 (CNS)**

**FISC 149
ECOFIN 572
IA 115**

FÖRSLAG

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	22 juni 2017
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2017) 335 final
Ärende:	Förslag till RÅDETS DIREKTIV om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning som rör rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang

För delegationerna bifogas dokument – COM(2017) 335 final.

Bilaga: COM(2017) 335 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 21.6.2017
COM(2017) 335 final

2017/0138 (CNS)

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

**om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av
upplysningar i fråga om beskattning som rör rapporteringspliktiga gränsöverskridande
arrangemang**

{SWD(2017) 236 final}

{SWD(2017) 237 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

- **Motiv och syfte med förslaget**

För att skapa en djupare och mer rättvis inre marknad ingår det i Europeiska unionens (EU) politiska prioriteringar att bekämpa skatteflykt och skatteundandragande. Mot denna bakgrund har kommissionen under senare år lagt fram ett flertal initiativ för att främja ett rättvisare skattesystem. Ökad transparens är en av de centrala pelarna i kommissionens strategi för att bekämpa skatteflykt och skatteundandragande. I synnerhet är informationsutbytet mellan skatteförvaltningarna avgörande för att förse dem med den information som krävs för att de på ett effektivt sätt ska kunna fullgöra sina skyldigheter.

Medlemsstaterna finner det allt svårare att skydda sina nationella skattebaser från att urholkas eftersom skatteplaneringsstrukturerna blir alltmer sofistikerade och drar fördel av den ökade rörligheten för kapital och personer på den inre marknaden. En väl fungerande marknad försvagas därför av snedvridningar och brist på rättvisa. Dessa skadliga strukturer består vanligen av arrangemang som utvecklas inom olika jurisdiktioner och flyttar beskattningsbara vinster till mer fördelaktiga skattesystem eller får till effekt att minska skattebetalarens totala skattebörda. Detta har lett till att medlemsstaterna ofta upplever betydande minskningar av sina skatteintäkter, vilket hindrar dem från att genomföra en tillväxtvänlig skattepolitik.

De senaste läckorna, inklusive Panamadokumentet, har visat hur vissa förmedlare aktivt verkar ha hjälpt sina kunder att använda sig av aggressiva skatteplaneringsarrangemang för att minska skattebördan och dölja pengar i fonder med säten i skatteparadis. Medan vissa komplexa transaktioner och företagsstrukturer kan ha helt legitima syften är det också uppenbart att vissa verksamheter, inbegripet fonder med säten i skatteparadis, inte alltid är lagliga och i vissa fall till och med kan vara olagliga. Olika och komplexa strukturer, som ofta rör ett företag beläget i en jurisdiktion med låga skatter eller som är icke-transparent, används för att skapa avstånd mellan de faktiska betalningsmottagarna och deras förmögenhet för att säkerställa en låg eller ingen beskattning och/eller för att tvätta pengar som utgör vinning av brottslig verksamhet. Vissa skattebetalare använder sig av brevlådeföretag som är registrerade i skatteparadis eller sekretessparadis och utser nominella direktörer för att dölja sin förmögenhet och inkomst, som ofta kommer från olaglig verksamhet, genom att dölja identiteten på de verkliga ägarna av företagen (de faktiska betalningsmottagarna).

Dessutom gäller den gemensamma rapporteringsstandarden om upplysningar om utländska konton i EU genom reglerna i rådets direktiv (EU) 2014/107 av den 9 december 2014¹ om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning och tillämpas för uppgifter om beskattningsperioder från och med den 1 januari 2016. Det är av största vikt att information som kan undantas från detta direktivs tillämpningsområde fångas upp genom en skyldighet för förmedlare att rapportera om potentiella aggressiva skatteplaneringsarrangemang.

¹ Rådets direktiv (EU) 2014/107 av den 9 december 2014 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning (EUT L 359, 16.12.2014, s. 1).

Den föreslagna lagstiftningen kompletterar andra regler och initiativ, som det fjärde penningtvättsdirektivet² och den pågående översynen av det, i vilken man tar avstånd från den nuvarande bristen på transparens och osäkerhet om faktiska betalningsmottagare. Syftet är att öka transparens och tillgång till korrekt information i ett tidigt skede, eftersom detta skulle göra det möjligt för myndigheterna att förbättra snabbheten och tillförlitligheten i sina riskbedömningar och fatta lämpliga och välgrundade beslut om hur de ska kunna skydda sina skatteintäkter. Om skattemyndigheterna får information om potentiellt aggressiva skatteplaneringsarrangemang innan dessa genomförs bör de kunna spåra dem och reagera på de skatterisker dessa utgör genom att vidta lämpliga åtgärder för att förhindra dem. För detta ändamål bör informationen helst lämnas i förväg, dvs. innan ett arrangemang genomförs och/eller används. Detta skulle göra det möjligt för myndigheterna att snabbt bedöma risken i samband med dessa arrangemang och om så krävs, reagera för att stänga kryphål och förhindra en förlust av skatteintäkter. Det slutliga målet är att utforma en mekanism som kommer att ha en avskräckande effekt, det vill säga en mekanism som kommer att avskräcka förmedlare från att utforma och marknadsföra sådana arrangemang.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Flera uppmaningar har gjorts om att EU ska ta ledningen på detta område och ytterligare undersöka förmedlarnas roll. I synnerhet har Europaparlamentet efterlyst kraftfullare åtgärder mot förmedlare som bistår med system för skatteundandragande³. Vid det informella Ekofinrådet i april 2016⁴ uppmanade medlemsstaterna kommissionen att överväga initiativ om obligatoriska regler om utlämnande av uppgifter inspirerade av åtgärd 12⁵ i OECD:s och G20-ländernas projekt för att motverka urholkning av skattebasen och överföring av vinster (BEPS) i syfte att införa effektivare avskräckande åtgärder för förmedlare som bistår med system för skatteundandragande. I maj 2016 lade rådet fram slutsatser om en extern strategi och åtgärder mot missbruk av skatteavtal⁶. Mot denna bakgrund uppmanade rådet kommissionen *att överväga lagstiftningsinitiativ avseende tvingande regler om utlämnande av uppgifter inspirerade av åtgärd 12 i OECD:s BEPS-projekt i syfte att införa effektivare avskräckande åtgärder för förmedlare som bistår med system för skatteundandragande och skatteflykt*⁷.

För att öka transparensen rekommenderas i OECD:s och G20-ländernas åtgärd 12 att länderna inför ett system med tvingande regler om utlämnande av uppgifter om aggressiva skatteplaneringsarrangemang, men definierar inga minimistandarder som ska följas. Slutrapporten om åtgärd 12 offentliggjordes som en del av BEPS-åtgärderna i oktober 2015.

² Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

³ Europaparlamentets resolution av den 6 juli 2016 om skattebeslut och andra åtgärder av liknande karaktär eller med liknande effekt (2016/2038(INI)) <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2016-0310+0+DOC+XML+V0//EN>

⁴ Ekofinrådets informella möte den 22 april 2016.

⁵ OECD:s handlingsplan mot urholkning av skattebasen och överföring av vinster, BEPS (2015): "[Allmän diskussion om utkastet till åtgärd 12 i BEPS: Tvingande regler om utlämnande av uppgifter](#)". För ytterligare förtydligande se också uppgifterna i ordlistan.

⁶ Europeiska unionens råd (2016), rådets slutsatser om [kommissionens meddelande om en extern strategi för effektiv beskattning och kommissionens rekommendation om genomförandet av åtgärder mot missbruk av skatteavtal – rådets slutsatser](#) 25.5.2016 (Ekofinrådets slutsatser från maj 2016).

⁷ Ekofinrådets slutsatser från maj 2016, punkt 12.

Åtgärder mot BEPS godkändes, enligt OECD:s rekommendationer, av G20-gruppen och de flesta av EU:s medlemsstater har åtagit sig att, i sin egenskap av medlemmar i OECD, genomföra dem. Den nuvarande ordföranden för G20-gruppen, Tyskland, fastställde vidare skattesäkerhet som en av sina viktigaste prioriteringar⁸. Om skattemyndigheterna i god tid förses med information om utformningen och användningen av potentiellt aggressiva skatteplaneringsarrangemang skulle det ge dem ytterligare ett verktyg för att vidta lämpliga åtgärder mot vissa av arrangemangen, vilket i slutändan skulle öka skattsäkerheten och vara fullt förenligt med G20-gruppens prioriteringar.

Meddelandet från juli 2016 om ytterligare åtgärder för att öka transparensen och främja bekämpandet av skatteundandragande och skatteflykt⁹ som beskrivs i kommissionens bedömning av de prioriterade områdena för åtgärder under de kommande månaderna på EU-nivå och internationell nivå. Ökad transparens från förmedlare identifierades som ett av områdena för framtida åtgärder.

Den föreslagna lagstiftningen behandlar den breda politiska prioriteringen för transparens vid beskattning, vilket är en förutsättning för en effektiv kamp mot skatteflykt, skatteundandragande och aggressiv skatteplanering. Sedan ett par år har EU:s medlemsstater enats om en rad rättsliga instrument på området för transparens som utgör en del av det nära samarbete som de nationella skattemyndigheterna ska bedriva för utbyte av information. Rådets direktiv 2011/16/EU¹⁰ ersatte direktiv 77/799/EEG¹¹ och utgjorde början på ett ökat administrativt samarbete mellan skattemyndigheterna i EU. Genom det infördes användbara verktyg för bättre samarbete på följande områden: Utbyte av uppgifter på begäran, spontant utbyte, automatiska utbyten om en uttömmande förteckning, deltagande i administrativa utredningar, samtida kontroller och meddelanden om skattebeslut till andra skattemyndigheter.

Det automatiska utbytet av upplysningar är ett viktigt inslag i den föreslagna lagstiftningen, eftersom det är meningen att information som lämnas ut av förmedlare till skattemyndigheterna därefter automatiskt kommer att utbytas med andra skattemyndigheter inom EU. Detta är det senaste i en rad EU-initiativ som anger ett krav på obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i skattefrågor:

- Rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning: I direktivet föreskrivs ett obligatoriskt automatiskt utbyte av information, om informationen finns tillgänglig, avseende fem icke-finansiella kategorier av inkomst och kapital, med verkan från och med den 1 januari 2015: 1) Inkomster från anställning, 2) styrelsearvoden, 3) livförsäkringsprodukter som inte omfattas av andra direktiv, 4) pensioner, och 5) ägande av och inkomster från fast egendom.

⁸ G20-gruppens prioriteringar: https://www.g20.org/Webs/G20/EN/G20/Agenda/agenda_node.html

⁹ Europeiska kommissionen, meddelande om ytterligare åtgärder för att öka transparensen och främja bekämpandet av skatteundandragande och skatteflykt [COM\(2016\) 451 final, 5.7.2016 \(Panama Communication\)](#).

¹⁰ Rådets direktiv (EU) 2011/16 av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG (EUT L 64, 11.3.2011, s. 1).

¹¹ Rådets direktiv 77/799/EEG av den 19 december 1977 om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter i fråga om direkt beskattning och skatter på försäkringspremier (EGT L 336, 27.12.1977, s. 15).

- Rådets direktiv 2014/107/EU av den 16 december 2014¹² om automatiskt informationsutbyte om finansiella konton i skattefrågor mellan medlemsstaterna på grundval av OECD:s gemensamma rapporteringsstandard som föreskriver det automatiska utbytet av information om finansiella konton som innehas av utländska aktörer.
- Rådets direktiv (EU) 2015/2376 av den 8 december 2015¹³ vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor.
- Rådets direktiv (EU) 2016/881 av den 25 maj 2016¹⁴ vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar om landsrapportering mellan skattemyndigheter.
- Kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv 2016/0107 av den 12 april 2016¹⁵ om offentliggörande av inkomstskatteuppgifter för vissa företag och filialer. De föreslagna reglerna föreskriver ett offentliggörande av inkomstskatteuppgifter, vilket skulle ge allmänheten tillgång till skatterrelevanta uppgifter om multinationella företag per land. Förslaget diskuteras fortfarande i parlamentet och rådet i enlighet med det ordinarie förfarandet.
- Avtal mellan medlemsstaterna och tredjeländer¹⁶ om automatiskt utbyte av upplysningar om konton för finansiella transaktioner som baseras på OECD:s gemensamma rapporteringsstandard.

Det bör klargöras att de befintliga skatteinstrumenten på EU-nivå inte innehåller uttryckliga bestämmelser om att medlemsstaterna ska utbyta information i händelse av skatteflykt och/eller skatteundandragande som kommer till deras kännedom. Direktivet om administrativt samarbete i fråga om beskattning innehåller en allmän skyldighet för de nationella myndigheterna att, under vissa omständigheter, spontant lämna information till de andra skattemyndigheterna inom EU. Detta innebär förlust av skatteintäkter i en medlemsstat eller skattebesparingar till följd av artificiella överföringar av vinster inom grupper av företag. Detta initiativ syftar till att, genom att upplysningar lämnas om förmedlarna, fånga upp potentiellt aggressiva skatteplaneringsarrangemang och göra dem till föremål för ett obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar.

- **Förenlighet med Europeiska unionens politik på andra områden (möjliga framtida initiativ av betydelse för politikområdet)**

Den avskräckande effekten av ett förslaget utlämnande på förhand av potentiellt aggressiva skatteplaneringsarrangemang skulle kunna ökas om skyldigheten att lämna uppgifter till skattemyndigheterna utvidgades till att omfatta revisorer som engagerats för att godkänna en skattebetalares årsredovisning. Dessa revisorer granskar stora mängder uppgifter under utövandet av sina arbetsuppgifter. De kan som en del av arbetet upptäcka arrangemang som skulle kunna betraktas som aggressiva skatteplaneringsmetoder. De potentiella fördelarna

¹² Rådets direktiv (EU) 2014/107 av den 9 december 2014 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning (EUT L 359, 16.2.2014, s. 1).

¹³ Rådets direktiv (EU) 2015/2376 av den 8 december 2015 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning (EUT L 332, 18.12.2015, s. 1).

¹⁴ Rådets direktiv (EU) 2016/881 av den 25 maj 2016 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning (EUT L 146, 3.6.2016, s. 8).

¹⁵ Kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv 2016/0107 av den 12 april 2016 om ändring av direktiv 2013/34/EU vad gäller offentliggörande av inkomstskatteuppgifter för vissa företag och filialer.

¹⁶ EU har ingått en del av dessa avtal som gäller vissa europeiska tredjeländer.

med att upplysa myndigheterna om dessa arrangemang skulle utgöra ett komplement till det obligatoriska lämnandet av upplysningar om liknande system genom förmedlare, dvs. formgivare, initiativtagare, rådgivare, etc. Man kan därför överväga att genomföra ett sådant initiativ genom framtida lagstiftning.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Artikel 115 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) utgör den rättsliga grunden för lagstiftningsinitiativ på området direkt beskattning. Även om ingen uttrycklig hänvisning till direkt beskattning görs, hänvisas det i artikel 115 till direktiv om tillnärmning av nationell lagstiftning, eftersom dessa har direkt inverkan den inre marknadens upprättande eller funktion. För att detta villkor ska vara uppfyllt är det nödvändigt att den föreslagna EU-lagstiftningen på området direkt beskattning syftar till att korrigera befintliga inkonsekvenser i den inre marknadens funktion. I många fall skulle detta innebära att EU:s åtgärder enbart riktas mot gränsöverskridande situationer.

Bristen på transparens underlättar den verksamhet som utövas av vissa förmedlare som är delaktiga i att marknadsföra och sälja aggressiva skatteplaneringsarrangemang med gränsöverskridande konsekvenser. Som en följd av detta drabbas medlemsstaterna av överföringar av vinster till lågskattejurisdiktioner. Dessa vinster skulle annars ha genererats och blivit beskattningsbara på deras territorium. Resultatet blir att medlemsstaterna ofta drabbas av en urholkning av sina skattebaser. Dessutom kan en sådan situation ge upphov till illojal konkurrens gentemot företag som vägrar att ägna sig åt dessa olagliga aktiviteter. Det slutliga resultatet är en snedvridning av den inre marknadens funktion. Härav följer att en sådan situation bara kan lösas genom ett enhetligt tillvägagångssätt som syftar till att förbättra den inre marknadens funktion, såsom föreskrivs i artikel 115 i EUF-fördraget.

• Subsidiaritetsprincipen

Erfarenheten visar att nationella bestämmelser mot aggressiv skatteplanering inte får fullt genomslag. Detta beror på att ett betydande antal av de strukturer som utformats för att undvika skatter har en gränsöverskridande dimension samtidigt som också kapital och personer blir allt rörligare, särskilt på en integrerad marknad, som EU:s inre marknad. Behovet av kollektiva insatser på EU-nivå för att förbättra den nuvarande situationen har blivit uppenbart och kan på ett värdefullt sätt komplettera befintliga initiativ på detta område, särskilt mot bakgrund av direktivet om administrativt samarbete i fråga om beskattning. Detta gäller i än högre grad, eftersom befintliga instrument på nationell nivå bara har visat sig vara delvis ändamålsenliga när det gäller att öka transparensen.

Mot denna bakgrund behöver den inre marknaden en robust mekanism för att ta itu med dessa kryphål på ett enhetligt sätt och korrigera befintliga snedvridningar genom att säkerställa att skattemyndigheterna får relevant information i god tid om potentiellt aggressiva skatteplaneringsarrangemang med gränsöverskridande konsekvenser.

Med tanke på att det obligatoriska lämnandet av upplysningar syftar till att informera skattemyndigheterna om arrangemang med en dimension som sträcker sig utöver en enda jurisdiktion, är det nödvändigt att inleda ett sådant initiativ genom åtgärder på EU-nivå för att säkerställa ett enhetligt tillvägagångssätt vad gäller det konstaterade problemet. Icke samordnade åtgärder som vidtas av medlemsstaterna baserade på egna initiativ skulle skapa

ett lapptäcke av regler om utlämnande av upplysningar om arrangemang genom förmedlare. Därigenom skulle det finnas en möjlighet att illojal skattekonkurrens mellan medlemsstaterna kvarstår.

Även om en enda medlemsstat är inblandad i en potentiellt aggressiv skatteplanering eller serier av arrangemang med ett tredjeland finns det ett gränsöverskridande inslag som skulle kunna medföra en risk för snedvridning av den inre marknadens funktion. Strukturen på den inre marknaden bygger på principen om fri rörlighet för människor, varor, tjänster och kapital och är kopplad till de förmåner som följer av direktiven om bolagsbeskattning. Härav följer att den faktiska skyddsnivån på den inre marknaden överlag definieras genom hänvisning till den svagaste medlemsstaten. Detta är anledningen till att ett gränsöverskridande potentiellt aggressivt skatteplaneringsarrangemang i en medlemsstat i själva verket påverkar alla medlemsstater.

Att överlåta beslutet om detta inslag till enskilda nationella initiativ skulle innebära att vissa skulle kunna besluta att agera, medan andra inte skulle göra det. Detta gäller särskilt med tanke på att åtgärd 12 i BEPS inte är en minimistandard och genomförandet i EU därför avsevärt kan skilja sig åt. Faktum är att 39 av de 131 berörda parter som svarade på det offentliga samrådet sade, att om det inte fanns några EU-åtgärder skulle inga krav på transparens införas och 107 berörda parter uppgav att det är sannolikt eller mycket sannolikt att olika krav på transparens skulle införas. Av alla dessa skäl skulle införandet av ett rapporteringskrav genom EU-lagstiftning i samband med utbyte av information lösa de identifierade problemen och bidra till en bättre fungerande inre marknad.

Dessutom kommer åtgärder om att lämna upplysningar på EU-nivå att tillföra ett mervärde jämfört med enskilda medlemsstaters initiativ på området. Detta beror på att, särskilt om den är förenad med utbyte av information, lämnandet av upplysningar om potentiellt aggressiva skatteplaneringsarrangemang kommer att göra det möjligt för skatteförvaltningarna att få en fullständig bild av konsekvenserna av de gränsöverskridande transaktionerna på den totala skattebasen. EU har därför bättre förutsättningar än någon enskild medlemsstat att säkerställa effektiva och heltäckande system för utbyte av information.

- **Proportionalitetsprincipen**

Den föreslagna politiska insatsen begränsas till att åtgärda de potentiellt aggressiva skatteplaneringsarrangemang som har ett gränsöverskridande inslag. Med tanke på att de konstaterade snedvridningarna av den inre marknadens funktion vanligen expanderar utanför en enskild medlemsstats gränser, utgör de gemensamma reglerna för gränsöverskridande situationer inom EU det minimum som krävs för att hantera problemen på ett effektivt sätt. De föreslagna reglerna ger ett proportionellt svar på det konstaterade problemet, eftersom de inte går utöver vad som är nödvändigt för att nå målet i fördragen för en bättre fungerande inre marknad utan snedvridning.

- **Val av instrument**

Den rättsliga grunden för detta förslag är artikel 115 i EUF-fördraget, där det uttryckligen anges att lagstiftningen på detta område bara kan antas i form av ett direktiv. Det är därför inte tillåtet att använda någon annan typ av EU-rättsakt när det gäller bindande regler om direkt beskattning.

Dessutom utgör det föreslagna direktivet den femte ändringen av direktivet om administrativt samarbete i fråga om beskattning sedan 2014. Det följer således rådets direktiv 2014/107/EU, (EU) 2015/2376, (EU) 2016/881 och (EU) 2016/2258.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

• Utvärderingar

Den föreslagna lagstiftningen ändrar direktivet om administrativt samarbete i fråga om beskattning så att det föreskriver ett obligatoriskt lämnande av uppgifter om potentiellt aggressiva skatteplaneringsarrangemang och ett utökat tillämpningsområdet vad gäller det automatiska utbytet av information mellan skattemyndigheter till att omfatta sådana arrangemang. Grunden till de föreslagna ändringarna är kopplad till hanteringen av ett nytt område för att stärka medlemsstaternas insatser vad gäller att motverka skatteflykt och skatteundandragande. De föreslagna ändringarna gäller inte korrigeringar av konstaterade brister i det underliggande instrumentet (dvs. direktivet om administrativt samarbete i fråga om beskattning), utan att istället utvidga dess tillämpningsområde till ytterligare ett område där behovet av åtgärder motiveras på grundval av resultaten från OECD:s arbete om åtgärd 12 och kommissionens samråd med berörda parter.

Direktivet om administrativt samarbete i fråga om beskattning har ännu inte utvärderats. Den första rapporten ska läggas fram senast den 1 januari 2018. Därefter måste kommissionen lägga fram en rapport om tillämpningen av direktivet om administrativt samarbete i fråga om beskattning till Europaparlamentet och rådet vart femte år. För detta ändamål har medlemsstaterna åtagit sig att till kommissionen överlämna den information som krävs för att utvärdera ändamålsenligheten med det administrativa samarbetet och de statistiska uppgifterna.

Den föreslagna lagstiftningen har utformats på det mest kostnadseffektiva sättet. Det föreslagna regelverket blir således, efter nödvändig anpassning, ett befintligt it-verktyg för informationsutbyte som ursprungligen inrättades för informationsutbyte om gränsöverskridande förhandsbesked (tredje direktivet om administrativt samarbete i fråga om beskattning).

• Samråd med berörda parter

Den 10 november 2016 inledde Europeiska kommissionen ett offentligt samråd för att samla in synpunkter om vägen framåt vad gäller EU:s åtgärder för att avskräcka rådgivare och förmedlare som underlättar potentiellt aggressiva skatteplaneringssystem.

Ett flertal möjliga alternativ lades fram och berörda parter gav sin syn genom totalt 131 svar. Den största andelen svar (27 %) kom in från bransch-, näringslivs- och yrkesorganisationer och från privatpersoner (20 %). Geografiskt kom den största delen av svaren från Tyskland, som stod för 24 % av de totala bidragen.

Av alla tillfrågade svarade 46 att de hade fått yrkesmässig skatterådgivning och i mer än hälften av fallen mottogs detta bidrag från skatterådgivare – som var den största yrkesgruppen

(52 %). Dessutom svarade 30 personer att de hade lämnat skatterådgivning, och hälften av dem uppgav att de behållit kontakten med skattemyndigheterna.

- **Medlemsstater**

Den princip som ligger till grund för den föreslagna lagstiftningen överensstämmer med de trender som konstaterats vad gäller internationell beskattning, som de som ingår i samband med OECD/G20-projektet mot urholkning av skattebasen och överföring av vinster. Merparten av medlemsstaterna är medlemmar i OECD, som mellan 2013 och 2015 organiserade omfattande offentliga samråd med berörda parter om varje OECD-åtgärd. Följaktligen deltog medlemsstater som är medlemmar i OECD i långvariga och detaljerade diskussioner om OECD-åtgärderna och det bör beaktas att tillräckliga samråd genomfördes om detta initiativ.

Den 2 mars 2017 anordnade GD TAXUD ett möte där arbetsgrupp IV och medlemsstaterna gavs möjlighet att diskutera om förmedlare ska lämna uppgifter om potentiellt aggressiva skattearrangemang, följt av ett automatiskt informationsutbyte mellan skattemyndigheter.

Dessutom anordnade kommissionen riktade diskussioner med företrädare för de medlemsstater som redan har praktisk erfarenhet av tvingande regler om utlämnande av uppgifter på nationell nivå.

- **Konsekvensbedömning**

Kommissionen har genomfört en konsekvensbedömning av de politiska alternativen som fick ett positivt yttrande från nämnden för lagstiftningskontroll den 24 maj 2017 (SEC(2017) 307).¹⁷ Nämnden för lagstiftningskontroll lämnade flera rekommendationer till förbättringar som har beaktats i det slutliga yttrandet om konsekvensbedömningen (SWD(2017) 236)¹⁸.

De olika alternativen har bedömts mot kriterierna om ändamålsenlighet, effektivitet och samstämmighet i jämförelse med ett grundscenario. Utmaningen har varit att utforma ett proportionerligt system för att rikta in sig på de mest aggressiva formerna av skatteplanering. I OECD:s rapport om BEPS åtgärd 12 ges exempel på de metoder som används av skattemyndigheterna i ett flertal länder i världen, inklusive de tre obligatoriska nationella regelverken för att lämna upplysningar som finns i EU, nämligen i Irland, Portugal och Förenade kungariket.

I det offentliga samrådet anges en förteckning över politiska alternativ för berörda parter. Vissa av dessa alternativ gällde typ av lämpliga rättsliga instrument för det föreslagna initiativet. Det vill säga huruvida lagstiftning eller icke-bindande lagstiftning i form av en rekommendation eller uppförandekod utgör den optimala lösningen. Bland de alternativ som bygger på bindande regler uppmanades de berörda parterna att främst överväga möjligheten att enas om en gemensam ram för att lämna uppgifter till skattemyndigheterna eller alternativt att lämnandet av upplysningar kopplas till ett automatiskt utbyte av offentliggjorda uppgifter mellan skattemyndigheter inom EU.

Efter samråd med berörda parter stod det klart att alla tillgängliga politiska alternativ som omfattade bindande regler skulle leda till ett liknande resultat. Om det finns ett (obligatoriskt) krav på att lämna upplysningar till skattemyndigheterna, möjliggör det alltid någon form av

¹⁷ <http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/?fuseaction=ia>

¹⁸ <http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/?fuseaction=ia>

informationsutbyte. Detta beror på att spontana utbyten utgör en del av den allmänna ramen för direktivet om administrativt samarbete i fråga om beskattning. Därför förekommer utbyte av information i olika former under alla politiska alternativ som inbegriper ett utlämnande av uppgifter.

Man ansåg vidare att en verklig jämförelse mellan politiska alternativ i praktiken endast kan göras mellan en situation där det föreligger en skyldighet att lämna information om potentiellt aggressiva skatteplaneringsarrangemang (i samband med utbyte av information) och en situation där det inte finns någon sådan skyldighet, dvs. den så kallade status quo. Dessutom föreföll utsikterna för att begränsa utbytet av uppgifter till spontana informationsutbyten inte vara förenligt med de initiativ som kommissionen tagit på senare tid när det gäller transparens. Därför inbegrips i ramen för informationsutbyte, både i de regler som genomför gemensamma rapporteringsstandarder i EU och i förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor, automatiskt utbyte.

Föredraget alternativ

Det alternativ som föredras är ett krav för medlemsstaterna att i) fastställa en tydlig skyldighet för de nationella skattemyndigheterna om ett obligatoriskt lämnande av upplysningar om potentiellt aggressiva skatteplaneringssystem med gränsöverskridande inslag och ii) att säkerställa att deras nationella skattemyndigheter automatiskt utbyter denna information med skattemyndigheterna i andra medlemsstater genom att använda den mekanism som föreskrivs i direktivet om administrativt samarbete i fråga om beskattning.

Fördelarna med det alternativ som förespråkas

Kravet att rapportera enligt ett system med obligatoriskt lämnande av upplysningar kommer att öka trycket på förmedlare att avstå från att utforma, marknadsföra och genomföra aggressiva skatteplaneringsarrangemang. På samma sätt kommer skattebetalarna vara mindre benägna att skapa eller använda sådana system om de vet att systemen skulle rapporteras enligt ett system som är obligatoriskt vad gäller att lämna upplysningar. För närvarande har skattemyndigheterna begränsade kunskaper om skatteplaneringsarrangemang som inte är inhemska och ett sådant lämnande av upplysningar skulle kunna förse dem med information i god tid för att snabbt kunna svara med operativa åtgärder, lagstiftningsåtgärder och/eller regeländringar. Dessutom skulle uppgifterna kunna användas för riskbedömnings- och revisionsändamål. Dessa förbättringar kommer att hjälpa medlemsstaterna att skydda sina direkta skattebaser och höja eller ta ut skatteintäkter. Ett system som är obligatoriskt vad gäller att lämna upplysningar kommer också att bidra till att skapa likvärdiga förutsättningar för företagen, eftersom de större företagen är mer benägna att använda dessa system för skatteundandragande i ett gränsöverskridande sammanhang än små och medelstora företag. Mot bakgrund av ovan nämnda fördelar kommer ett system som är obligatoriskt vad gäller att lämna upplysningar att, ur ett samhällsperspektiv, ge en mer rättvis skattemiljö.

Kostnaderna för det alternativ som förespråkas

Kostnaderna för förslaget fördelade på medlemsstaternas skatteintäkter beror på hur medlemsstaterna anpassar sin lagstiftning och anslår medlen för att uppfylla sin skyldighet att lämna upplysningar. Det planeras att de befintliga systemen för rapportering och utbyte av information, t.ex. den centrala katalogen för förhandsbesked i skattefrågor, ska ge en ram som kan tillgodose det automatiska utbytet av information om rapporteringspliktiga skatteplaneringsarrangemang mellan nationella myndigheter.

Kostnaderna för förmedlarna bör vara mycket begränsade, eftersom den rapporteringspliktiga informationen sannolikt kommer att finnas tillgänglig i de översiktsblad som förespråkar ett system för skattebetalarna. Bara i ett begränsat antal fall skulle skattebetalarna själva vara skyldiga att rapportera sådana system och åta sig kostnader i samband med rapporteringskraven.

Lagstiftningens ändamålsenlighet:

Förslaget har utformats på ett sådant sätt att det minskar regelbördan för förmedlare, skattebetalare och de offentliga förvaltningarna till ett minimum. De föreslagna reglerna innebär ett proportionellt svar på det konstaterade problemet, eftersom de inte går utöver vad som är nödvändigt för att nå målet i fördragen för en bättre fungerande inre marknad utan snedvridning. De gemensamma reglerna kommer att vara begränsade till att skapa den absolut nödvändiga gemensamma ramen för att lämna upplysningar om potentiellt skadliga ordningar. Exempel:

- i) I reglerna fastställs tydliga rapporteringsskyldigheter för att undvika dubbelrapportering.
- ii) De gemensamma reglerna begränsas till att åtgärda potentiellt aggressiva skatteplaneringssystem som har ett gränsöverskridande inslag inom EU.
- (iii) Inga krav på att lämna upplysningar om rapporterade skattesystem, bara automatiska utbyten mellan EU:s medlemsstater.
- (iv) Medlemsstaterna fortsätter att ha suverän kontroll av införandet av sanktioner vid överträdelser mot de nationella bestämmelser som införlivar direktivet i nationell lagstiftning.

Dessutom når det harmoniserade tillvägagångssättet upp till den punkt där behöriga nationella myndigheter får information om de potentiellt aggressiva arrangemangen. Därefter ankommer det på medlemsstaterna att besluta om hur de ska beivra olagliga arrangemang.

Rättsliga instrument

När det gäller lagstiftningsåtgärder har tre alternativ övervägts:

- i. En rekommendation från kommissionen (icke-bindande instrument) för att uppmuntra medlemsstaterna att införa ett system med ett obligatoriskt krav på att lämna upplysningar och hänskjutande till uppförandekodgruppen för företagsbeskattning.
- ii. En EU-uppförandekod för förmedlare (icke-bindande instrument) för vissa reglerade yrken.
- iii. Ett EU-direktiv (bindande instrument) för att ålägga medlemsstaterna att införa ett system med ett obligatoriskt krav på att lämna upplysningar i kombination med ett utbyte av information.

Värderingen av de olika alternativen har lett fram till ett alternativ som förespråkar ett alternativ i form av ett direktiv. Analysen visar att detta alternativ har klara fördelar i fråga om effektivitet, ändamålsenlighet och samstämmighet, eftersom det skulle lösa de problem som

konstaterats till den lägsta kostnaden. Dessutom är alternativet med ett direktiv fortfarande fördelaktigt jämfört med alternativet att inte vidta några åtgärder.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Se finansieringsöversikt för rättsakt.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Medlemsstaterna ska till kommissionen lämna en årlig utvärdering av ändamålsenligheten hos det automatiska utbytet av upplysningar och de praktiska resultat som har uppnåtts. Medlemsstaterna ska också tillhandahålla relevant information och en förteckning över statistiska uppgifter, som ska fastställas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 26.2 (genomförandeåtgärder) för en utvärdering av detta direktiv. Vart femte år, med början den 1 januari 2013, ska kommissionen lämna en rapport om tillämpningen av direktivet till Europaparlamentet och rådet. Resultaten av detta förslag (som ändrar direktivet om administrativt samarbete i fråga om beskattning) kommer att ingå i den utvärderingsrapport som ska läggas fram för Europaparlamentet och rådet och som kommer att utfärdas senast den 1 januari 2023.

- **Förklarande dokument (för direktiv)**

Ej tillämpligt

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Den föreslagna lagstiftningen består huvudsakligen av följande delar:

- **Lämnande av upplysningar till skattemyndigheterna i samband med automatiskt utbyte av information**

Det föreslagna direktivet ålägger förmedlarna att lämna upplysningar om potentiellt aggressiva skatteplaneringsarrangemang till skattemyndigheterna, om de är delaktiga i sådana arrangemang, som en del av deras yrke, genom att utforma och främja dem. Skyldigheten är begränsad till gränsöverskridande situationer, det vill säga situationer i mer än en medlemsstat eller i en medlemsstat och ett tredjeland. Därför är det bara under sådana omständigheter, som på grund av den potentiella inverkan på den inre marknadens funktion, som man kan motivera behovet av att anta en gemensam uppsättning regler i stället för att hantera frågan på nationell nivå. För att säkerställa högsta möjliga effektivitet för de föreslagna åtgärderna, med tanke på de rapporteringspliktiga arrangemangens gränsöverskridande dimension, ska den information som lämnats automatiskt utbytas mellan de nationella skattemyndigheterna. I praktiken föreslås i reglerna att utbytet sker genom att de offentliggjorda arrangemangen lämnas in till en central medlemsstatskatalog som alla medlemsstater har tillgång till.

Kommissionen kommer också att ha begränsad tillgång till den information som utbyts (dvs. Till den nivå den är berättigad till i förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor) för att övervaka tillämpningen av direktivet.

- **Vem bär bördan för att lämna upplysningar?**

Skyldigheten att lämna upplysningar avser de ”personer” (dvs. fysiska eller juridiska personer eller enheter som inte är juridiska personer) som identifieras som förmedlare.

Avsaknaden av en förmedlare i den mening som avses i direktivet

Det är möjligt att skyldigheten att lämna upplysningar inte kan åberopas för en förmedlare på grund av yrkesmässiga privilegier eller bara på grund av att förmedlaren inte har någon närvaro inom unionen. Det kan också vara så att det inte finns någon förmedlare när en skattebetalare utarbetar och genomför ett system internt. Under sådana omständigheter kommer skattemyndigheterna inte att missa möjligheten att få information om skatterelaterade arrangemang som kan vara kopplade till aggressiva strukturer. Skyldigheten att lämna upplysningar ska istället föras över till de skattebetalare som nyttjar arrangemanget.

- **Fler än en person kan klassificeras som en förmedlare eller skattebetalare**

Det är vanligt att en förmedlare behåller sin närvaro i flera medlemsstater genom kontor, företag, etc., och att den också anlitar andra lokala oberoende aktörer som tillhandahåller skatterådgivning om vissa arrangemang. Under sådana förhållanden är det bara förmedlaren som bär ansvaret gentemot skattebetalaren(-na) för att utforma och genomföra de arrangemang som ska lämna nödvändig information till skattemyndigheterna.

Om skyldigheten att lämna information har förts över till skattebetalaren och mer än en närstående part ska använda samma rapporteringspliktiga gränsöverskridande skattearrangemang är det bara den skattebetalare som ansvarade för att underteckna arrangemanget(-en) med förmedlaren som ska bära ansvaret för att uppgifterna lämnas in.

- **Tidpunkt för lämnande av upplysningar och automatiskt utbyte av information**

Eftersom lämnande av upplysningar ger bättre chanser att uppnå den planerade avskräckande effekten om den relevanta informationen når ut till skattemyndigheterna i ett tidigt skede föreskriver den föreslagna lagstiftningen att upplysningar om de rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemangen lämnas innan systemet(-en) genomförs i praktiken. Under dessa förutsättningar ska förmedlarna lämna upplysningar om de rapporteringspliktiga arrangemangen inom fem dagar räknat från dagen efter det att ett sådant arrangemang blir tillgängligt för en skattebetalare för genomförandet.

När lämnandet av upplysningar flyttas till skattebetalarna i avsaknad av en trovärdig förmedlare inträffar tidpunkten för dess lämnande något senare, det vill säga inom fem dagar räknat från dagen efter det rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemanget eller när det första steget i en serie av sådana arrangemang har genomförts.

Det därpå följande automatiska utbytet av information om dessa arrangemang ska ske varje kvartal. På grund av ett tidigare lämnande av denna information kommer de skattemyndigheter som har starkast koppling till arrangemanget att erhålla tillräckligt underlag för att vidta åtgärder mot skatteflykt i ett tidigt skede.

- **Förteckning över kännetecken i stället för att definiera aggressiv skatteplanering**

Ett försök att definiera begreppet aggressiv skatteplanering skulle riskera att vara förgäves. Detta beror på att aggressiv skatteplanering har utvecklats under årens lopp till att bli särskilt komplicerad och alltid är föremål för ständiga ändringar och anpassningar för att reagera på möjliga motåtgärder från skattemyndigheterna. Mot denna bakgrund innehåller den föreslagna lagstiftningen en sammanställning av de egenskaper och inslag av transaktioner som utgör en tydlig indikation på skatteflykt eller missbruk. Dessa egenskaper och inslag refereras till som ”kännetecken” och det räcker att ett arrangemang omfattas av tillämpningsområdet av ett av dessa för att behandlas som rapporteringspliktigt till skattemyndigheterna.

- **Automatiskt utbyte av information via EU:s gemensamma kommunikationsnät**

När det gäller de praktiska aspekterna av ett obligatoriskt automatiskt utbyte av information i förslaget till direktiv hänvisas det föreslagna direktivet till det system som inrättats genom rådets direktiv (EU) 2015/2376, dvs. det gemensamma kommunikationsnätet. Detta kommer att fungera som en gemensam ram för utbytet och för detta ändamål kommer dess tillämpningsområde att utvidgas.

Informationen ska registreras i en säker central medlemsstatskatalog för administrativt samarbete i fråga om beskattning. Medlemsstaterna kommer även att genomföra en serie praktiska arrangemang, inbegripet åtgärder för att standardisera meddelandet om alla nödvändiga uppgifter genom att skapa ett standardformulär. Detta kommer att innebära att man specificerar språkraven för det planerade informationsutbytet och följaktligen uppgraderar det gemensamma kommunikationsnätet.

- **Effektiva sanktioner vid bristande efterlevnad på nationell nivå**

Den föreslagna lagstiftningen överläter åt medlemsstaterna att fastställa sanktioner som ska gälla vid överträdelse av de nationella regler som införlivar detta direktiv i sin nationella rättsordning. Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att den gemensamma ramen tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

- **Genomförandeåtgärder**

För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av det föreslagna direktivet, och särskilt det obligatoriska automatiska utbytet av upplysningar mellan skattemyndigheter, ska kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter på följande områden:

- i. Att anta ett standardformulär med ett begränsat antal beståndsdelar, inbegripet språkordningen.

- ii. Att anta de praktiska arrangemang som är nödvändiga för att uppgradera den centrala katalogen för administrativt samarbete i fråga om beskattning.

Dessa befogenheter ska utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011.

- **Delegerade akter**

För att åtgärda det potentiella behovet av att uppdatera kännetecknen på grundval av information som härrör från arrangemang som offentliggjorts har kommissionen tilldelats befogenhet att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning som rör rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 113 och 115,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande¹,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

- (1) För att lämna utrymme åt nya initiativ inom området skattetransparens på unionsnivå har rådets direktiv 2011/16/EU³ omfattats av en rad ändringsförslag under de senaste åren. I detta sammanhang infördes i rådets direktiv (EU) 2014/107⁴ gemensamma rapporteringsstandarder för upplysningar om finansiella konton inom unionen. I den standard som har tagits fram inom OECD:s globala forum föreskrivs automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton som innehas av personer utan skatterättslig hemvist och fastställer en ram för utbytet i hela världen. Direktiv 2011/16/EU ändrades genom rådets direktiv (EU) 2015/2376⁵, som föreskriver det automatiska utbytet av upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och genom rådets direktiv (EU) 2016/881⁶, som föreskriver obligatoriskt

¹ EUT C , , s. .

² EUT C , , s. .

³ Rådets direktiv (EU) 2011/16 av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG (EUT L 64, 11.3.2011, s. 1).

⁴ Rådets direktiv (EU) 2014/107 av den 9 december 2014 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning (EUT L 359, 16.2.2014, s. 1).

⁵ Rådets direktiv (EU) 2015/2376 av den 8 december 2015 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning (EUT L 332, 18.12.2015, s. 1).

⁶ Rådets direktiv (EU) 2016/881 av den 25 maj 2016 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning (EUT L 146, 3.6.2016, s. 8).

automatiskt utbyte av upplysningar om landsspecifik rapportering av multinationella företag mellan skattemyndigheter. Genom medvetenhet om den användning som skattemyndigheter kan ha av information om penningtvätt innehåller rådets direktiv (EU) 2016/2258⁷ en skyldighet för medlemsstaterna att ge skattemyndigheterna tillgång till förfaranden för kundkontroll som tillämpas av finansinstitut enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849⁸. Även om direktiv 2011/16/EU har ändrats flera gånger i syfte att förbättra de metoder som skattemyndigheterna kan använda för att motverka skatteflykt och skatteundandragande finns det fortfarande ett behov av att stärka vissa särskilda transparensaspekter i den befintliga skatteramen.

- (2) Medlemsstaterna finner det allt svårare att skydda sina nationella skattebaser från att urholkas eftersom skatteplaneringsstrukturerna har utvecklats till att bli synnerligen sofistikerade och ofta drar fördel av den ökade rörligheten för både kapital och personer på den inre marknaden. Dessa strukturer består vanligen av arrangemang som utvecklats i olika jurisdiktioner och som flyttar beskattningsbara vinster till mer fördelaktiga skattesystem eller får till effekt att minska skattebetalarnas totala skattebörda. Detta har lett till att medlemsstaterna ofta upplever betydande minskningar av sina skatteintäkter, vilket hindrar dem från att genomföra en tillväxtvänlig skattepolitik. Det är därför avgörande att medlemsstaternas skattemyndigheter får fullständiga och relevanta uppgifter om potentiellt aggressiva skattearrangemang. Denna information skulle göra det möjligt för dessa myndigheter att snabbt reagera mot skadlig skattepraxis och täppa till kryphål genom lagstiftningsinitiativ eller genom att göra lämpliga riskbedömningar och skatterevisioner.
- (3) Med tanke på att de flesta potentiellt aggressiva skatteplaneringsarrangemang sträcker sig över fler än en jurisdiktion skulle ett lämnande av upplysningar om dessa arrangemang ge ytterligare positiva resultat om den informationen också utbyts mellan medlemsstaterna. Det automatiska utbytet av upplysningar mellan skattemyndigheter är avgörande för att förse dessa myndigheter med den information som de behöver för att vidta åtgärder när de konstaterar aggressiva skattemetoder.
- (4) Genom att inse hur en transparent ram för utveckling av näringsverksamhet kan bidra till att motverka skatteflykt och skatteundandragande på den inre marknaden har kommissionen uppmanats att ta initiativ om obligatoriskt lämnande av uppgifter om potentiellt aggressiva skatteplaneringsarrangemang i linje med åtgärd 12 i OECD:s projekt rörande urholkning av skattebasen och överföring av vinster (BEPS). Mot denna bakgrund har Europaparlamentet efterlyst kraftfullare åtgärder mot förmedlare som bistår med arrangemang som kan leda till skatteundandragande eller skatteflykt.
- (5) Det är nödvändigt att påminna om hur vissa finansiella förmedlare och andra som tillhandahåller skatterådgivning förefaller att aktivt ha hjälpt sina kunder i att dölja

⁷ Rådets direktiv (EU) 2016/2258 av den 6 december 2016 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller skattemyndigheters tillgång till information för bekämpning av penningtvätt (EUT L 342, 16.12.2016, s. 1).

⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

pengar i fonder med säten i skatteparadis. Även om de gemensamma rapporteringsstandarder som infördes genom rådets direktiv (EU) 2014/107⁹ är ett viktigt steg framåt när det gäller att införa en skattetransparent ram inom unionen, åtminstone i fråga om upplysningar om finansiella konton, kan den fortfarande förbättras.

- (6) Ett lämnande av upplysningar om potentiellt aggressiva skatteplaneringsarrangemang med en gränsöverskridande dimension kan effektivt bidra till de insatser som görs för att skapa ett klimat med rättvis beskattning på den inre marknaden. Mot denna bakgrund skulle en skyldighet för förmedlare att informera skattemyndigheterna om vissa gränsöverskridande arrangemang, som eventuellt skulle kunna nyttjas för skatteflykt, utgöra ett steg i rätt riktning. För att utveckla en mer övergripande politik skulle det också vara betydelsefullt att skattemyndigheterna, som ett andra steg efter lämnandet av upplysningar, delar informationen med sina motsvarigheter i andra medlemsstater. Sådana arrangemang skulle också öka effektiviteten i de gemensamma rapporteringsstandarderna. Det skulle dessutom vara av avgörande betydelse att ge kommissionen tillräcklig information för att kunna övervaka en korrekt tillämpning av detta direktiv. Att ge kommissionen sådan tillgång till information löser inte medlemsstaten från skyldigheten att anmäla alla former av statligt stöd till kommissionen.
- (7) Det medges att ett lämnande av upplysningar om potentiellt aggressiva gränsöverskridande skatteplaneringsarrangemang skulle ha en bättre chans att nå sin planerade avskräckande verkan om den relevanta informationen nådde skattemyndigheterna i ett tidigt skede, dvs. innan de offentliggjorda arrangemangen genomförs i praktiken. Om skyldigheten att lämna upplysningar förs över till skattebetalarna skulle det vara praktiskt att ålägga skyldigheten att lämna upplysningar om dessa potentiellt aggressiva gränsöverskridande skatteplaneringsarrangemang i ett något senare skede, eftersom skattebetalarna kanske inte är medvetna om vilken typ av arrangemang som gäller vid tidpunkten när den införs. För att underlätta medlemsstaternas förvaltningar skulle ett automatiskt utbyte av upplysningar om dessa arrangemang kunna göras varje kvartal.
- (8) För att säkerställa en väl fungerande inre marknad och för att förhindra kryphål i den föreslagna ramen för regler bör skyldigheten att lämna upplysningar också gälla alla aktörer som vanligen deltar i utformningen, marknadsföringen, anordnandet eller hanteringen av genomförandet av en gränsöverskridande transaktion eller en serie därav, samt de som tillhandahåller hjälp eller råd. Det bör inte bortses från att skyldigheten att lämna upplysningar i vissa fall inte kan göras gällande för en förmedlare på grund av yrkesmässiga privilegier, eller om det inte finns någon förmedlare, till exempel därför att skattebetalaren själv utformar och inför ett system. Under sådana omständigheter är det centralt att skattemyndigheterna inte går miste om möjligheten att få information om skattearrangemang som kan vara potentiellt kopplade till aggressiv skatteplanering. Det skulle därför vara nödvändigt att föra över skyldigheten att lämna upplysningar till skattebetalaren som gynnas av arrangemangen i dessa fall.

⁹ Rådets direktiv (EU) 2014/107 av den 9 december 2014 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning (EUT L 359, 16.2.2014, s. 1).

- (9) Detta beror på att aggressiva skatteplaneringsarrangemang har utvecklats under årens lopp till att bli alltmer komplicerade och alltid är föremål för ständiga ändringar och anpassningar som en reaktion på möjliga motåtgärder från skattemyndigheterna. Med hänsyn till detta vore det mer ändamålsenligt att försöka fånga upp potentiellt aggressiva skattearrangemang genom att sammanställa en förteckning över egenskaper och inslag om transaktioner som utgör en tydlig indikation på skatteflykt eller missbruk snarare än att definiera begreppet aggressiv skatteplanering. Dessa indikationer ska betecknas ”kännetecken”.
- (10) Eftersom det primära målet med denna lagstiftning är att säkerställa en väl fungerande inre marknad är det av avgörande betydelse att inte lagstifta på unionsnivå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de avsedda syftena. Därför är det nödvändigt att begränsa eventuella gemensamma regler om att lämna upplysningar till gränsöverskridande situationer, det vill säga antingen situationer i mer än en medlemsstat eller i en medlemsstat och ett tredjeland. Därför är det bara under sådana omständigheter, som på grund av den potentiella inverkan på den inre marknadens funktion, som man kan motivera behovet av att anta en gemensam uppsättning regler i stället för att hantera frågan på nationell nivå.
- (11) Med tanke på att de offentliggjorda arrangemangen bör ha en gränsöverskridande dimension är det viktigt att dela relevant information med skattemyndigheterna i övriga medlemsstater för att säkerställa maximal effektivitet i detta direktiv vad gäller att avskräcka från aggressiva skatteplaneringsmetoder. Mekanismen för informationsutbyte i samband med förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning bör också användas för att rymma det obligatoriska och automatiska utbytet av offentliggjord information om potentiellt aggressiva gränsöverskridande skatteplaneringsarrangemang mellan skattemyndigheter i unionen.
- (12) För att underlätta det automatiska informationsutbytet och stärka ett effektivt nyttjande av resurser bör utbyten göras genom det gemensamma kommunikationsnät som unionen har utformat. Informationen ska registreras i en säker central medlemskatalog för administrativt samarbete i fråga om beskattning. Medlemsstaterna bör även genomföra en serie praktiska arrangemang, inbegripet åtgärder för att standardisera lämnandet av all nödvändig information genom att skapa ett standardformulär. Detta bör också inbegripa att man specificerar språkraven för det planerade informationsutbytet och uppgraderar det gemensamma kommunikationsnätet i enlighet med detta.
- (13) För att förbättra utsikterna för detta direktivs ändamålsenlighet bör medlemsstaterna fastställa sanktioner för överträdelse av nationella regler som genomför detta direktiv och säkerställa att dessa sanktioner verkligen tillämpas i praktiken, att de är proportionerliga och har en avskräckande verkan.
- (14) I syfte att komplettera eller ändra vissa icke väsentliga delar av detta direktiv, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen i samband med uppdatering av kännetecken för att i förteckningen över kännetecken inbegripa potentiellt aggressiva skatteplaneringsarrangemang eller serier av arrangemang som svar på uppdaterad information om dessa arrangemang eller serier av arrangemang som härrör från det obligatoriska kravet på att lämna upplysningar om sådana arrangemang.

- (15) I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv och i synnerhet för det automatiska utbytet av information mellan skattemyndigheter, bör genomförandebefogenheter delegeras till kommissionen för att anta ett standardformulär med ett begränsat antal komponenter, inbegripet språkordningen. Av samma orsak bör genomförandebefogenheter också tilldelas kommissionen för att anta de praktiska arrangemang som är nödvändiga för att uppgradera en central medlemskatalog för administrativt samarbete i fråga om beskattning. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011¹⁰.
- (16) I enlighet med artikel 28.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 45/2001 har samråd ägt rum med Europeiska datatillsynsmannen¹¹. All behandling av personuppgifter som utförs inom ramen för detta direktiv måste vara förenlig med Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG¹² och med förordning (EG) nr 45/2001.
- (17) Detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (18) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att förbättra den inre marknadens funktion genom att avskräcka från användningen av gränsöverskridande aggressiva skatteplaneringsarrangemang inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på egen hand utan samordning, utan snarare uppnås bättre på unionsnivå på grund av att det riktar sig mot system som utvecklas för att eventuellt dra fördel av ineffektivitet på marknaden som har sitt ursprung i samspelet mellan olika nationella skatteregler, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen, som anges i samma artikel, går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål, särskilt med tanke på att den är begränsad till arrangemang av gränsöverskridande dimension av antingen mer än en medlemsstat eller en medlemsstat och ett tredjeland.
- (19) Direktiv 2011/16/EU bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).

Direktiv 2011/16/EU ska ändras på följande sätt:

(1) Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 9 ska ändras på följande sätt:

i) Led a ska ersättas med följande:

”a) vid tillämpning av artiklarna 8.1, 8a, 8aa och 8aaa, systematiskt lämnande av på förhand bestämda upplysningar till en annan medlemsstat, utan föregående begäran, med i förväg fastställda regelbundna intervaller. Med tillgängliga upplysningar enligt artikel 8.1 avses sådana upplysningar i skattemyndigheternas akter i den medlemsstat som lämnar informationen vilka kan inhämtas i enlighet med förfarandena för insamling och behandling av upplysningar i den medlemsstaten”,

ii) Led c ska ersättas med följande:

”(c) vid tillämpning av andra bestämmelser i detta direktiv än artiklarna 8.1, 8.3a, 8a, 8aa och 8aaa, systematiskt lämnande av på förhand bestämda upplysningar i enlighet med leden a och b i denna punkt”.

(b) Följande led ska läggas till:

”18. *gränsöverskridande arrangemang*: ett arrangemang eller serier av arrangemang i antingen mer än en medlemsstat eller i en medlemsstat och ett tredje land, om minst ett av följande villkor är uppfyllda:

- a) Att inte samtliga parter i ett arrangemang eller serier av arrangemang har skatterättslig hemvist i samma jurisdiktion.
- b) En eller flera av parterna i arrangemanget eller serier av arrangemang samtidigt har sin skatterättsliga hemvist i fler än en jurisdiktion.
- c) En eller flera av parterna i arrangemanget eller serier av arrangemang bedriver affärsverksamhet i en annan jurisdiktion genom ett fast driftsställe beläget i den jurisdiktionen och arrangemanget eller serier av arrangemang utgör en del av eller hela verksamheten vid det fasta driftsstället.
- d) En eller flera av parterna i arrangemanget eller serier av arrangemang bedriver affärsverksamhet i en annan jurisdiktion genom ett fast driftsställe som inte är beläget i den jurisdiktionen och arrangemanget eller serier av arrangemang utgör en del av eller hela verksamheten vid det fasta driftsstället.
- e) Ett sådant arrangemang eller serier av arrangemang har skattemässiga konsekvenser för minst två jurisdiktioner.

19. *rapporteringspliktigt gränsöverskridande arrangemang*: varje gränsöverskridande arrangemang eller serier av arrangemang som uppfyller minst ett av de kännetecken som anges i bilaga IV.
20. *kännetecken*: en typisk karaktäristik eller egenskap i ett arrangemang eller serier av arrangemang som är förtecknade i bilaga IV.
21. *förmedlare*: en person som bär ansvaret gentemot skattebetalarna för utformning, marknadsföring, organisation eller förvaltning av genomförandet av de skattemässiga aspekterna av ett rapporteringspliktigt gränsöverskridande arrangemang, eller serier av sådana arrangemang, vid tillhandahållande av tjänster som rör beskattning. Förmedlare innebär också varje person som åtar sig att, direkt eller genom andra personer till vilka den är kopplad, tillhandahålla materiell hjälp, bistånd eller rådgivning med avseende på utformning, marknadsföring, organisation eller förvaltning av de skattemässiga aspekterna av ett rapporteringspliktigt gränsöverskridande arrangemang.

För att vara förmedlare ska en person uppfylla minst ett av följande villkor:

- a) Vara registrerad i och/eller regleras av lagstiftningen i en medlemsstat.
 - b) Ha sin skatterättsliga hemvist i en medlemsstat,
 - c) Vara registrerad hos en bransch- eller yrkesorganisation i samband med juridisk rådgivning, skatterådgivning eller konsulttjänster i minst en medlemsstat.
 - d) Vara baserad i minst en medlemsstat varifrån personen utövar sitt yrke eller ger juridisk rådgivning, skatterådgivning eller konsulttjänster.
22. *skattebetalare*: avser varje person som använder ett rapporteringspliktigt arrangemang eller serier av sådana arrangemang för att kunna optimera sin skatterättsliga ställning.
23. *anknutet företag*: avser en skattebetalare som är närstående en annan skattebetalare på minst ett av följande sätt:
- a) En skattebetalare deltar i ledningen av en annan skattebetalare för att kunna utöva ett väsentligt inflytande över den andra skattebetalaren.
 - b) En skattebetalare deltar i kontrollen av en annan skattebetalare genom ett innehav som överstiger 20 % av rösterna.
 - c) En skattebetalare deltar i kapitalet i en annan skattebetalare genom en äganderätt som, direkt eller indirekt, överstiger 20 % av kapitalet.

Om samma skattebetalare deltar i ledning, kontroll eller kapital i mer än en skattebetalare ska alla berörda skattebetalare betraktas som anknutna företag.

Vid indirekta andelar ska uppfyllandet av villkoren i leden b och c bedömas genom att andelarna på respektive nivå multipliceras med varandra. En

skattebetalare som innehar mer än 50 % av rösterna ska anses inneha 100 % av rösterna.

En fysisk person, dennes maka eller make och dennes anförvanter i upp- eller nedstigande led ska behandlas som en enda skattebetalare.

- (2) I kapitel II avsnitt II ska följande artikel läggas till som artikel 8aaa:

”Artikel 8aaa

Tillämpningsområde och villkor för obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar om rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang

1. Varje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att ålägga förmedlare att lämna information till den behöriga skattemyndigheten om ett rapporteringspliktigt gränsöverskridande arrangemang eller serier av sådana arrangemang inom fem arbetsdagar, med början dagen efter det rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemanget eller serier av arrangemang finns tillgängliga för genomförande av förmedlaren till en eller flera skattebetalare efter kontakt med den skattebetalaren eller de skattebetalarna, eller när det första steget i en serie av arrangemang redan har genomförts.
2. Varje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att ge förmedlare rätten till ett undantag från att lämna uppgifter om ett rapporteringspliktigt gränsöverskridande arrangemang eller serier av sådana arrangemang om de är berättigade till yrkesmässiga privilegier enligt den nationella lagstiftningen i den medlemsstaten. Under sådana omständigheter ska skyldigheten att lämna information om ett sådant arrangemang eller serier av sådana arrangemang åligga skattebetalaren och förmedlarna ska informera skattebetalarna om detta ansvar på grund av privilegiet.

Förmedlare kan bara vara berättigade till ett undantag enligt det första stycket i den mån de bedriver verksamhet inom ramen för de relevanta nationella lagar som styr deras yrken.

Varje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att ansvaret för att, om det inte finns någon förmedlare i den mening som avses i artikel 3.21, lämna information om ett rapporteringsskyldigt gränsöverskridande arrangemang eller serier av sådana arrangemang, åläggs skattebetalaren. Skattebetalaren ska lämna information inom fem arbetsdagar räknat från dagen efter det rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemanget eller serier av arrangemang eller när det första steget i en serie av sådana arrangemang har genomförts.

3. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att om fler än en förmedlare är inblandad i ett rapporteringsskyldigt gränsöverskridande arrangemang eller serier av sådana arrangemang, bara den förmedlare som bär ansvaret gentemot skattebetalarna för att utforma och genomföra ett eller flera arrangemang ska lämna information i enlighet med punkt 1.

Varje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att, om skyldigheten att lämna information om ett rapporteringsskyldigt gränsöverskridande arrangemang eller serier av sådana arrangemang åligger skattebetalaren och ett enda sådant arrangemang eller serier av sådana arrangemang används av mer än en skattebetalare som är anknutna företag, det bara är skattebetalaren som ansvarade för att komma överens om ett arrangemang eller serier av arrangemang med förmedlaren som ska lämna information i enlighet med punkt 1.

4. Varje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att ålägga förmedlare och skattebetalare att lämna information om rapporteringsskyldiga gränsöverskridande arrangemang som genomfördes mellan den [datum för politisk överenskommelse] och den 31 december 2018 för förmedlare och skattebetalare, i förekommande fall, ska lämna information om dessa rapporteringsskyldiga gränsöverskridande arrangemang senast den 31 mars 2019.
5. Den behöriga myndigheten i en medlemsstat i vilken information har lämnats in i enlighet med punkt 1 i denna artikel ska, genom automatiskt informationsutbyte, vidarebefordra den information som specificeras i punkt 6 i denna artikel till de behöriga myndigheterna i alla andra medlemsstater, i enlighet med de praktiska arrangemang som antagits i enlighet med artikel 21.1.
6. De upplysningar som medlemsstaten ska lämna i enlighet med punkt 5 ska omfatta följande:
 - (a) Identifiering av förmedlare och skattebetalare, inklusive deras namn, skatterättslig hemvist och identifikationsnummer för skattebetalare och, i förekommande fall, personer som är anknutna företag till förmedlaren eller skattebetalaren.
 - (b) Uppgifter om de kännetecken som anges i bilaga IV som gör det gränsöverskridande arrangemanget eller serier av sådana arrangemang rapporteringspliktiga.
 - (c) En sammanfattning av innehållet i det rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemanget eller serier av sådana arrangemang, inklusive en hänvisning till det namn som allmänt används, om sådana finns, och en beskrivning i abstrakta ordalag av de relevanta affärsverksamheterna eller arrangemangen, utan att det skulle leda till att en affärshemlighet, företagshemlighet, yrkeshemlighet eller ett i näringsverksamhet använt förfaringssätt röjs, eller till att upplysningar lämnas vilket skulle strida mot allmän ordning.
 - (d) Det datum då genomförandet av det rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemanget eller det första steget i en serie av sådana arrangemang ska inledas eller har inletts.
 - (e) Uppgifter om de nationella skatteregler vars tillämpning medför en skattemässig fördel, i förekommande fall.
 - (f) Värdet av transaktionen eller serier av transaktioner som ingår i ett rapporteringspliktigt gränsöverskridande arrangemang eller serier av sådana arrangemang.

- (g) Identifiering av de andra medlemsstater som är delaktiga i, eller som sannolikt kommer att beröras av det rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemanget eller serier av sådana arrangemang.
 - (h) Identifiering av varje person i de andra medlemsstaterna, i förekommande fall, som sannolikt kommer att beröras av det rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemanget eller serier av sådana arrangemang med angivande av med vilka medlemsstater som de berörda förmedlarna eller skattebetalare är anknutna.
7. För att underlätta det utbyte av uppgifter som avses i punkt 5 i denna artikel ska kommissionen anta de praktiska arrangemang som krävs för att genomföra denna artikel, inbegripet åtgärder för att standardisera lämnandet av uppgifter i enlighet med punkt 6 i denna artikel, som en del av förfarandet för att fastställa det standardformulär som anges i artikel 20.5.
8. Kommissionen ska inte ha tillgång till den information som avses i leden a, c och h i punkt 6.
9. Det automatiska utbytet av uppgifter ska äga rum inom en månad från slutet av det kvartal under vilket informationen lämnades. De första uppgifter ska översändas senast i slutet av det första kvartalet 2019. ”.
- (3) I artikel 20 ska punkt 5 ersättas med följande:
- ”5. Standardformulär, inbegripet språkordningen, ska antas av kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 26.2 i följande fall:
- a) Det automatiska utbytet av upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning i enlighet med artikel 8a före den 1 januari 2017.
 - b) Det automatiska utbytet av upplysningar om rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang i enlighet med artikel 8aaa före den 1 januari 2019.
- Dessa standardformulär ska inte gå utöver de komponenter för utbyte av upplysningar som förtecknas i artiklarna 8a.6 och 8aaa.6 och andra besläktade områden med anknytning till dessa komponenter som är nödvändiga för att man ska uppnå målen med artiklarna 8a respektive 8aaa.
- Den språkordning som avses i första stycket ska inte hindra medlemsstaterna från att lämna de upplysningar som avses i artiklarna 8a och 8aaa på något av unionens officiella språk. I denna språkordning kan emellertid föreskrivas att de centrala delarna av sådana upplysningar också ska lämnas på något annat av unionens officiella språk.”.
- (4) I artikel 21 ska punkt 5 ersättas med följande:

- ”5. Kommissionen ska senast den 31 december 2017 utveckla och med tekniskt och logistiskt stöd tillhandahålla en säker central medlemsstatskatalog för administrativt samarbete i fråga om beskattning där upplysningar som ska lämnas inom ramen för artikel 8a.1 och 8a.2 ska registreras för att uppfylla det automatiska utbyte som föreskrivs i artikel 8a.1 och 8a.2.

Kommissionen ska senast den 31 december 2018 utveckla och med tekniskt och logistiskt stöd tillhandahålla en säker central medlemsstatskatalog för administrativt samarbete i fråga om beskattning där upplysningar som ska lämnas inom ramen för artikel 8aaa.5, 8aaa.6 och 8aaa.7 ska registreras för att uppfylla det automatiska utbyte som föreskrivs i dessa punkter.

Samtliga medlemsstaters behöriga myndigheter ska ges tillgång till de upplysningar som registreras i denna medlemskatalog. Kommissionen ska även ha tillgång till de upplysningar som registreras i denna medlemskatalog, dock med de begränsningar som anges i artiklarna 8a.8 och 8aaa.8. De nödvändiga praktiska arrangemangen ska antas av kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 26.2.

Fram till dess att denna säkra centrala medlemskatalog tas i drift ska det automatiska utbyte som föreskrivs i artikel 8a.1, 8a.2 och artikel 8aaa.5, 8aaa.6 och 8aaa.7 utföras i enlighet med punkt 1 i den här artikeln och tillämpliga praktiska arrangemang.”.

- (5) I artikel 23 ska punkt 3 ersättas med följande:

- ”3. Medlemsstaterna ska till kommissionen lämna en årlig utvärdering av ändamålsenligheten hos det automatiska utbyte av upplysningar som avses i artiklarna 8, 8a, 8aa och 8aaa samt de praktiska resultat som uppnåtts. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa former och villkor för hur denna årliga utvärdering ska lämnas. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 26.2.”

- (6) I bilaga V ska följande artikel läggas till:

”Artikel 23aa

Ändringar av bilaga IV

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 26a för att ändra bilaga IV i syfte att i förteckningen över kännetecknen lägga till potentiellt aggressiva skatteplaneringsarrangemang eller serier av arrangemang som svar på uppdaterad information om dessa arrangemang eller serier av arrangemang som härrör från det obligatoriska lämnandet av upplysningar om sådana arrangemang.”.

- (7) Artikel 25 a ska ersättas med följande:

”Artikel 25a

Sanktioner

Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelse av nationella bestämmelser som antagits i enlighet med detta direktiv vad avser artiklarna 8aa och 8aaa och ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.”.

- (8) I kapitel VII ska följande artiklar läggas till:

”Artikel 26a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 23aa ska ges till kommissionen tills vidare från och med den dag då detta direktiv träder i kraft.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 23aa får när som helst återkallas av rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen har antagit en delegerad akt ska den underrätta rådet om detta.
5. En delegerad akt som antas i enlighet med artikel 23aa ska träda i kraft endast om rådet inte har gjort någon invändning mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs rådet, eller om rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att det inte kommer att invända. Denna period kan på rådets initiativ förlängas med två månader.

Artikel 26aa

Information till Europaparlamentet

Europaparlamentet ska informeras om kommissionens antagande av delegerade akter, eventuella ändamål som formulerats och om rådets återkallelse av delegering av befogenheter.”.

- (9) Bilaga IV, vars text återfinns i bilagan till detta direktiv, ska läggas till.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2018 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2019.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 1.1. Förslagets eller initiativets beteckning
- 1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen
- 1.3. Typ av förslag eller initiativ
- 1.4. Mål
- 1.5. Motivering till förslaget eller initiativet
- 1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen
- 1.7. Planerad metod för genomförandet

2. FÖRVALTNING

- 2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering
- 2.2. Administrations- och kontrollsystem
- 2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel
- 3.2. Beräknad inverkan på utgifterna
 - 3.2.1. *Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna*
 - 3.2.2. *Beräknad inverkan på driftsanslagen*
 - 3.2.3. *Beräknad inverkan på anslag av administrativ natur*
 - 3.2.4. *Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen*
 - 3.2.5. *Bidrag från tredje part*
- 3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslaget eller initiativets beteckning

Förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning som rör rapporteringskyldiga gränsöverskridande arrangemang

1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen³¹

14

14,03

1.3. Typ av förslag eller initiativ

☒ Ny åtgärd

☐ Ny åtgärd som bygger på ett³²

Befintlig åtgärd vars genomförande förlängs i tiden

Tidigare åtgärd som omformas till eller ersätts av en ny åtgärd

1.4. Mål

1.4.1. Fleråriga strategiska mål för kommissionen som förslaget eller initiativet är avsett att bidra till

I kommissionens arbetsprogram för 2017 finns "rättvisare beskattning av företag" bland dess prioriteringar. En av de punkter som omfattas av detta tema är "införande i EU-lagstiftningen av det internationella avtalet om urholkning av skattebasen och överföring av vinster (BEPS) (lagstiftning/icke-lagstiftning, inkl. konsekvensbedömning". Det här förslaget om obligatoriskt utlämnande av uppgifter om potentiellt aggressiva skatteplaneringsarrangemang är till stor del beroende av resultaten av och uppgifter om OECD:s Beps-åtgärd 12 om tvingande regler om utlämnande av uppgifter.

1.4.2. Specifika mål eller verksamheter inom den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen som berörs

Specifikt mål

³¹ Verksamhetsbaserad förvaltning och verksamhetsbaserad budgetering benämns ibland med de interna förkortningarna ABM respektive ABB.

³² Som avses i artikel 54.2 a eller 54.2 b i budgetförordningen.

Syftet är att öka transparensen och tillgången till korrekt information i ett tidigt skede, eftersom detta skulle göra det möjligt för myndigheterna att förbättra snabbheten och tillförlitligheten i sina riskbedömningar och fatta lämpliga och välgrundade beslut om hur de ska kunna skydda sina skatteintäkter. Om skattemyndigheterna får information om potentiellt aggressiva skatteplaneringsarrangemang innan dessa genomförs, bör de kunna spåra dem och reagera på de skatterisker dessa utgör genom att vidta lämpliga åtgärder för att förhindra dem. För detta ändamål bör informationen helst lämnas i förväg, dvs. innan ett arrangemang genomförs och/eller används. Detta skulle göra det möjligt för myndigheterna att snabbt bedöma risken i samband med dessa arrangemang och om så krävs, reagera för att stänga kryphål och förhindra en förlust av skatteintäkter. Det slutliga målet är att utforma en mekanism som kommer att ha en avskräckande effekt. Det vill säga en mekanism som kommer att avskräcka förmedlare från att utforma och marknadsföra sådana arrangemang.

Berörda verksamheter enligt den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen

Verksamhetsbaserad budgetering 3

1.4.3. Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

För det första kommer ett automatiskt utbyte av information mellan medlemsstater som lämnats ut om potentiellt aggressiva skatteplaneringsarrangemang att innebära att samtliga medlemsstater kommer att korrekt kunna bedöma om ett visst arrangemang eller serier av arrangemang inverkar på dem (även oavsiktligt) och fatta beslut om att reagera i enlighet med detta.

För det andra bör det faktum att det finns mer transparens om potentiellt aggressiva arrangemang skapa större incitament att säkerställa att skattekonkurrensen blir rättvisare. Dessutom bör obligatorisk redovisning av och automatiskt utbyte av information om potentiellt aggressiva skatteplaneringsarrangemang avskräcka förmedlare och skattebetalare från att främja och delta i aggressiv skatteplanering, eftersom skattemyndigheterna i fler än en medlemsstat nu kommer att ha tillräcklig information för att upptäcka och reagera på sådana skatteplaneringsmetoder.

1.4.4. Indikatorer för bedömning av resultat eller verkan

Ange vilka indikatorer som ska användas för att följa upp hur förslaget eller initiativet genomförs.

Förslaget kommer att styras av kraven i direktiv 2011/16/EU som det ändrar i förhållande till följande: i) Medlemsstaternas årliga tillhandahållande av statistik om utbytet av information, och ii) en rapport från kommissionen på grundval av denna statistik, inklusive ändamålsenligheten med det automatiska utbytet av upplysningar.

1.5. Motivering till förslaget eller initiativet

1.5.1. Behov som ska tillgodoses på kort eller lång sikt

Direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete kommer att ändras för att lägga en primär skyldighet på förmedlare och som ett alternativ, på skattebetalarna att offentliggöra potentiellt aggressiva gränsöverskridande skatteplaneringsarrangemang till skattemyndigheterna. Dessa myndigheter ska sedan dela med sig av denna information till andra medlemsstater genom ett system av obligatoriskt och automatiskt utbyte av upplysningar. I detta sammanhang kommer myndigheterna att vara skyldiga att lämna in de redovisade uppgifterna till en central medlemskatalog som alla medlemsstater kommer att få tillgång till. Kommissionen kommer att få begränsad tillgång till medlemskatalogen för att säkerställa att den är tillräckligt insatt för att övervaka tillämpningen av direktivet.

1.5.2. Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå:

Dessutom kommer åtgärder om utlämnande av upplysningar på EU-nivå att tillföra ett mervärde jämfört med enskilda medlemsstaters initiativ på området. Detta beror på att redovisning av potentiellt aggressiva skatteplaneringsarrangemang, särskilt om den är förenad med utbyte av information, kommer att göra det möjligt för skatteförvaltningarna att få en fullständig bild av konsekvenserna av de gränsöverskridande transaktionerna på den totala skattebasen. EU har därför bättre

förutsättningar än någon enskild medlemsstat att säkerställa effektiva och heltäckande system för utbyte av information.

1.5.3. Huvudsakliga erfarenheter från liknande försök eller åtgärder

System för obligatorisk redovisning av potentiellt aggressiva skatteplaneringssystem finns i drift i Irland, Portugal och Förenade kungariket. Utifrån de uppgifter som offentliggjorts av Förenade kungariket framgår att regeringen använde uppgifter som den erhållit för att införa en rad åtgärder för att bekämpa skatteflykt varje år. Sedan 2004 har totalt 49 åtgärder genomförts och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland har stängt möjligheterna till skatteflykt för över 12 miljarder euro. Her Majesty's Revenue & Customs (HMRC) noterade att det finns betydande belägg för att DOTAS har förändrat de ekonomiska villkoren för skatteflykt.

1.5.4. Förenlighet med andra finansieringsformer och eventuella synergieffekter

Eftersom förslaget är utformat för att ändra direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete kommer de förfaranden, arrangemang och it-verktyg som redan inrättats eller som är under utveckling inom ramen för det direktivet att vara tillgängliga för detta förslags syften.

1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen

☐ Förslag eller initiativ som pågår under **begränsad tid**

- ☐ Förslaget eller initiativet ska gälla från [den DD/MM]ÅÅÅÅ till [den DD/MM]ÅÅÅÅ.
- ☐ Det påverkar resursanvändningen från ÅÅÅÅ till ÅÅÅÅ.

☒ Förslag eller initiativ som pågår under en **obegränsad tid**

- Efter en inledande period från 2017 till 2021
- beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.7. Planerad metod för genomförandet³³

☒ **Direkt förvaltning** som sköts av kommissionen

- ☒ inom dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer
- ☐ via genomförandeorgan

☐ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna

☐ **Indirekt förvaltning** genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet delegeras till

- ☐ tredjeländer eller organ som de har utsett
- ☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)
- ☐ EIB och Europeiska investeringsfonden
- ☐ organ som avses i artiklarna 208 och 209 i budgetförordningen
- ☐ offentligrättsliga organ
- ☐ privaträttsliga organ som anförtrotts uppgifter som faller inom offentlig förvaltning och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandet av ett offentlig-privat partnerskap och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier

³³ Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

- ☐ personer som anförtrotts ansvaret för genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp som följer av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som anges i den grundläggande rättsakten.
- *Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar".*

Anmärkningar

Detta förslag bygger på den befintliga ramen och system för automatiskt utbyte av information om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor som utarbetats i enlighet med artikel 21 i direktiv 2011/16/EU i samband med ett tidigare ändringsförslag. Kommissionen ska i samarbete med medlemsstaterna ta fram standardformulär och format för informationsutbytet genom genomförandeåtgärder. Vad gäller det gemensamma kommunikationsnätet, som ska möjliggöra utbyte av information mellan medlemsstaterna, är kommissionen ansvarig för utvecklingen av ett sådant nät och medlemsstaterna åtar sig att skapa en lämplig nationell infrastruktur som möjliggör utbyte av information via nätet.

2. FÖRVALTNING

2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder:

Medlemsstaterna åtar sig att

- till kommissionen lämna en årlig utvärdering av ändamålsenligheten hos det automatiska utbyte av upplysningar som avses i artikel 8, 8a, 8aa (och den föreslagna artikeln 8aaa) samt de praktiska resultat som uppnåtts,
- tillhandahålla en förteckning över statistiska uppgifter, som ska fastställas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 26.2 (genomförandeåtgärder) för en utvärdering av detta direktiv.

I artikel 27 i direktivet om administrativt samarbete i fråga om beskattning har kommissionen åtagit sig att lägga fram en rapport om genomförandet av direktivet vart femte år, som börjar efter den 1 januari 2013. Resultaten av detta förslag (som ändrar direktivet om administrativt samarbete i fråga om beskattning) kommer att ingå i den utvärderingsrapport som ska läggas fram för Europaparlamentet och rådet som kommer att utfärdas senast den 1 januari 2023.

2.2. Administrations- och kontrollsystem

2.2.1. Risker som identifierats:

Följande potentiella risker har identifierats:

- Eftersom skatteplaneringssystemens struktur och egenskaper ständigt utvecklas, vilket kan leda till en situation där vissa av kännetecknen kan bli föråldrade under kommande år, eftersom direktivet ger kommissionen befogenhet att uppdatera förteckningen över kännetecken för att omfatta potentiellt aggressiva gränsöverskridande skatteplaneringsarrangemang baserade på aktuell information från den obligatoriska redovisningen av sådana arrangemang. För detta ändamål ska kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 26a och ändra bilagan.
- Medlemsstaterna åtar sig att till kommissionen lämna de statistiska uppgifter som därefter kommer att utgöra underlag för utvärderingen av direktivet. Kommissionen åtar sig att vart femte år lägga fram en rapport på grundval av dessa uppgifter.
- I synnerhet vad gäller automatiskt informationsutbyte åtar sig medlemsstaterna att till kommissionen lämna en årlig bedömning av ändamålsenligheten med ett sådant utbyte.

2.2.2. Uppgifter om det interna kontrollsystemet

För att övervaka en korrekt tillämpning av direktivet kommer kommissionen att ha begränsad tillgång till den centrala katalog till vilken medlemsstaterna kommer att lämna information om potentiellt aggressiva gränsöverskridande skatteplaneringssystem.

Fiscalis kommer att stödja det interna kontrollsystemet, i enlighet med förordning (EU) nr 1286/2013 av den 11 december 2013, genom att tillhandahålla medel för följande:

- Gemensamma åtgärder (t.ex. i form av projektgrupper).
- Uppbyggnad av europeiska informationssystem.

Huvudinslagen i kontrollstrategin är följande:

Offentlig upphandling

Kontrollförfarandena för upphandling anges i budgetförordningen. Alla upphandlingsavtal upprättas efter det etablerade förfarandet för kontroll av kommissionens avdelningar för betalning, med beaktande av avtalsenliga skyldigheter och principerna om sund ekonomisk och allmän förvaltning. Bestämmelser om bedrägeribekämpning (kontroller, rapporter osv.) ingår i alla avtal som ingås mellan kommissionen och stödmottagarna. Detaljerade kravspecifikationer utformas och utgör basen för varje enskilt avtal. Godkännandeprocessen följer strikt GD Skatter och tullars TEMPO-metod: De förväntade resultaten granskas, ändras vid behov och godkänns (eller avvisas) slutligen uttryckligen. För att en faktura ska betalas krävs ett "godkännandebrev".

Tekniska kontroller vid upphandling

GD Skatter och tullar utför kontroller av de resultat som ska levereras och övervakar de verksamheter och tjänster som utförs av uppdragstagarna. GD Skatter och tullar utför även regelbundet kvalitets- och säkerhetsrevisioner rörande uppdragstagarna. Vid kvalitetsrevisioner kontrolleras huruvida uppdragstagarnas faktiska processer överensstämmer med de regler och förfaranden som angetts i deras kvalitetsplaner. Vid säkerhetsrevisioner granskas de specifika processerna, förfarandena och systemen.

Utöver ovan nämnda kontroller utför GD Skatter och tullar traditionella budgetkontroller:

Förhandskontroll av åtaganden

Alla åtaganden av GD Skatter och tullar kontrolleras av chefen för enheten Personal och ekonomi. Följaktligen täcks 100 % av de belopp som det har gjorts åtaganden för av en förhandskontroll. Detta förfarande medför en hög grad av säkerhet i fråga om transaktionernas laglighet och korrekthet.

Förhandskontroll av betalningar

100 % av betalningarna är förhandskontrollerade. Minst en betalning (från alla utgiftskategorier) per vecka väljs ut slumpmässigt för ytterligare förhandskontroll, som utförs av chefen för enheten Personal och ekonomi. För denna aktivitet finns inget resultatmål angående täckningsgraden, eftersom syftet med kontrollen är att granska betalningar ”slumpmässigt” för att kontrollera att de förberetts enligt kraven. De återstående betalningarna behandlas på daglig basis enligt de gällande reglerna.

Förklaringar av den vidaredelegerade utanordnaren

Samtliga vidaredelegerade utanordnare undertecknar förklaringar till stöd för den årliga verksamhetsrapporten för det berörda året. Dessa förklaringar täcker verksamheterna inom programmet. Vidaredelegerade utanordnare förklarar att de verksamheter som har samband med genomförandet av budgeten har utförts enligt principerna om sund ekonomisk förvaltning, att införda förvaltnings- och kontrollsystem har medfört en tillräcklig grad av säkerhet rörande transaktionernas laglighet och korrekthet, att de risker som är knutna till dessa verksamheter har identifierats och rapporterats korrekt och att motverkande åtgärder har genomförts.

2.2.3. *Beräknade kostnader för och fördelar med kontroller – bedömning av förväntad risk för fel*

Genom dessa kontroller får GD Skatter och tullar en tillräcklig grad av säkerhet rörande utgifternas kvalitet och korrekthet och minskar risken för att reglerna inte efterlevs. De ovan nämnda kontrollåtgärderna minskar de potentiella riskerna under målet på 2 % och når ut till alla stödmottagare. Eventuella åtgärder för ytterligare riskreducering skulle medföra oproportionellt höga kostnader och övervägs således inte.

De övergripande kostnader som rör genomförandet av ovan nämnda kontrollstrategi – för alla utgifter inom ramen för Fiscalis 2020-programmet – är begränsade till 1,6 % av de totala utbetalningarna. Proportionen förväntas förbli densamma för detta initiativ.

Programmets kontrollstrategi bedöms vara effektiv för sitt syfte att begränsa risken för bristande regelefterlevnad till praktiskt taget noll och står i proportion till relaterade risker.

2.3. **Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter**

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade)

Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) får utföra utredningar, inbegripet kontroller på plats och inspektioner i enlighet med de bestämmelser och förfaranden som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999³⁴ och

³⁴

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) (EGT L 136, 31.5.1, s. 1).

rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96³⁵, i syfte att fastställa om det i samband med ett avtal eller beslut om bidrag eller avtal som finansieras enligt den här förordningen, har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens finansiella intressen.

³⁵

Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av utgift	Bidrag			
	14.03.01	Diff./Icke-diff. ³⁶	från Efta-länder ³⁷	från kandidat-länder ³⁸	från tredjeländ-er	enligt artikel 21.2 b i budgetförordninge-n
1A - Konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning]	Förbättring av skattesystemens funktionssätt	Differentie-rade	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

- Nya budgetrubriker som föreslås

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av utgift	Bidrag			
	Nummer [Rubrik.....]	Diff./Icke-diff.	från Efta-länder	från kandidat-länder	från tredje-länder	enligt artikel 21.2 b i budgetförordninge-n
	[XX.YY.YY.YY]		JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

³⁶ Diff. = Differentierade / Icke-diff. = Icke-differentierade anslag.

³⁷ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

³⁸ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

[Dessa uppgifter ska anges på **databladet för budgetuppgifter av administrativ natur** (andra dokumentet i bilagan till denna finansieringsöversikt), vilket ska laddas upp i CISNet som underlag för samråden mellan kommissionens avdelningar.]

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	1A	Konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning								
------------------------------------	----	---	--	--	--	--	--	--	--	--

GD: Skatter och tullar			År n ³⁹	År n+1	År n+2	År n+3	År n+4	År n+5	TOTALT	
• Driftsanslag										
Budgetrubrik 14.03 01	Åtaganden	1)	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050			0,480
	Betalningar	2)		0,060	0,260	0,060	0,050	0,050		0,480
Budgetrubrik (nr)	Åtaganden	1a)								
	Betalningar	2 a)								
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program ⁴⁰										
Budgetrubrik (nr)		3)								
TOTALA anslag för GD Skatter och tullar	Åtaganden	= 1+1 a +3	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050			0,480
	Betalningar	= 2+2 a		0,060	0,260	0,060	0,050	0,050		0,480

³⁹ Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

⁴⁰ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

		+3								
--	--	----	--	--	--	--	--	--	--	--

• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	4)	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050			0,480
	Betalningar	5)	0,000	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050		0,480
•TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program		6)								
TOTALA anslag under RUBRIK 1A i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	=4+ 6	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050			0,480
	Betalningar	=5+ 6	0,000	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050		0,480

Följande ska anges om flera rubriker i budgetramen påverkas av förslaget eller initiativet:

• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	4)	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050			0,480
	Betalningar	5)	0,000	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050		0,480
•TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program		6)								
TOTALA anslag för RUBRIKERNÄ 1–4 i den fleråriga budgetramen (Referensbelopp)	Åtaganden	=4+ 6	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050			0,480
	Betalningar	=5+ 6	0,000	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050		0,480

Rubrik i den fleråriga budgetramen	5	”Totala administrativa utgifter”
---	----------	----------------------------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År n	År n+1	År n+2	År n+3	År n+4	TOTALT
GD: Skatter och tullar							
• Personalresurser		0,069	0,069	0,028	0,014	0,014	0,194
• Andra administrativa utgifter		0,004	0,004	0,002	0,001	0,001	0,012
TOTALT för GD Skatter och tullar	Anslag	0,073	0,073	0,030	0,015	0,015	0,206

TOTALA anslag för RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	0,073	0,073	0,030	0,015	0,015	0,206
---	--	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År n ⁴¹	År n+1	År n+2	År n+3	År n+4	År n+5	TOTALT
TOTALA anslag för RUBRIKERN 1–5 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	0,133	0,333	0,090	0,065	0,065		0,686
	Betalningar	0,073	0,133	0,290	0,075	0,065	0,050	0,686

⁴¹ Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

3.2.2. Beräknad inverkan på driftsanslagen

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Mål- och resultatbeteckning ↓			År n		År n+1		År n+2		År n+3		År n+4		TOTALT	
	RESULTAT													
	Typ ⁴²	Genomsnittliga kostnader	Antal	Kostnad	Antal	Kostnad	Antal	Kostnad	Antal	Kostnad	Antal	Kostnad	Totalt antal	Totala kostnader
SPECIFIKT MÅL nr 1 ⁴³ ...														
Specifikationer				0,060		0,060								0,120
Utveckling						0,140								0,140
Underhåll								0,020		0,010		0,010		0,040
Stöd						0,020		0,020		0,020		0,020		0,080
Utbildning														—
Hantering av it-tjänster						0,040		0,020		0,020		0,020		0,100
Delsumma för specifikt mål nr 1				0,060		0,260		0,060		0,050		0,050		0,480
SPECIFIKT MÅL nr 2...														

⁴² Resultaten som ska anges är de produkter eller tjänster som levererats (t.ex. antal studentutbyten som har finansierats eller antal kilometer väg som har byggts).

⁴³ Mål som redovisats under punkt 1.4.2: ”Specifikt/specifika mål...”.

- Resultat														
Delsumma för specifikt mål nr 2														
TOTALA KOSTNADER				0,060		0,260		0,060		0,050		0,050		0,480

3.2.3. Beräknad inverkan på anslag av administrativ natur

3.2.3.1. Sammanfattning

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År n ⁴⁴	År n+1	År n+2	År n+3	År n+4	TOTALT
--	-----------------------	-----------	-----------	-----------	-----------	--------

RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen						
Personalresurser	0,069	0,069	0,028	0,014	0,014	0,194
Andra utgifter av administrativ natur	0,004	0,004	0,002	0,001	0,001	0,012
Delsumma RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	0,073	0,073	0,030	0,015	0,015	0,206

Utanför RUBRIK 5⁴⁵ i den fleråriga budgetramen						
Personalresurser						
Övriga utgifter av administrativ natur						
Delsumma för belopp Utanför RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen						

TOTALT	0,073	0,073	0,030	0,015	0,015	0,206
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Personalbehov och andra administrativa kostnader ska täckas genom anslag inom det generaldirektorat som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, och/eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

⁴⁴ Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

⁴⁵ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

3.2.3.2. Beräknat personalbehov

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

	År n	År n+1	År n+2	År n+3	År n+4
•Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)					
XX 01 01 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	0,5	0,5	0,2	0,1	0,1
XX 01 01 02 (vid delegationer)					
XX 01 05 01 (indirekta forskningsåtgärder)					
10 01 05 01 (direkta forskningsåtgärder)					
•Extern personal (i heltidsekvivalenter: heltidsekvivalenter)⁴⁶					
XX 01 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier finansierade genom ramanslaget)					
XX 01 02 02 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)					
XX 01 04 aa⁴⁷	- Vid huvudkontoret:				
	- vid delegationer				
XX 01 05 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)					
10 01 05 02 (kontraktsanställda, vikarier och nationella experter som arbetar med direkta forskningsåtgärder)					
Annan budgetrubrik (ange vilken)					
TOTALT	0,5	0,5	0,2	0,1	0,1

XX motsvarar det politikområde eller den avdelning i budgeten som avses.

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	Förberedelse av möten och korrespondens med medlemsstaterna, arbete med formulär, it-format och den centrala medlemskatalogen, utkontraktering av arbete med it-systemen till externa tjänsteleverantörer
Extern personal	Ej tillämpligt

⁴⁶ [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].
⁴⁷ Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

- ☒ Förslaget/initiativet är förenligt med den gällande fleråriga budgetramen
- ☐ Förslaget/initiativet kräver omfördelningar under den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen

Förklara i förekommande fall vilka ändringar i planeringen som krävs, och ange berörda budgetrubriker och belopp.

[...]

- ☐ Förslaget/initiativet förutsätter att flexibilitetsmekanismen utnyttjas eller att den fleråriga budgetramen revideras.

Beskriv behovet av sådana åtgärder, och ange berörda rubriker i budgetramen, budgetrubriker i den årliga budgeten samt belopp.

[...]

3.2.5. Bidrag från tredje part

- Det ingår inga bidrag från tredje part i det aktuella förslaget eller initiativet
- ~~Förslaget eller initiativet kommer att medfinansieras enligt följande:~~

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År n	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			Totalt
Ange vilken extern organisation eller annan källa som bidrar till finansieringen								
TOTALA anslag som tillförs genom medfinansiering								

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- ☒ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - ☐ Påverkan på egna medel
 - ☐ Påverkan på ”diverse inkomster”

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstdel:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslagets eller initiativets inverkan på inkomsterna ⁴⁸						
		År n	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
Artikel								

Ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs i de fall där inkomster i diversekategorin kommer att avsättas för särskilda ändamål.

[...]

Ange med vilken metod inverkan på inkomsterna har beräknats.

[...]

⁴⁸ När det gäller traditionella egna medel (tullar och sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 25 % avdrag för uppbördskostnader.